

PLAÇA MAJOR

ANY X. Núm 30

revista de cultura i festa . federació colles de castelló . hivern 2005

Cartell de les Festes de La Magdalena de 2006

SUMARI

- 2 **Informació:** Acta del Jurat del 6é Premi *Josep Pascual i Tirado*
- 3 **Entrevista:** Vint-i-dues preguntes a l'escriptor Albert García
- 6 **Opinió:** Colla Polseguera: 25 anys de festa
- 8 **Opinió:** Dolçainers i Tabaleters
- 9 **Opinió:** 10 anys de *Plaça Major*
- 12 **Entrevista:** Manel García Grau: compromís cívic i reflexió poètica
- 15 **Notícies:** VIII Trobada Veïnal de Dolçaina i Tabal
- 16 **Xafardecolles**
- 18 **Informació:** II Torneig de Tennis taula
Projecte de *Vocabulari Coller*
- 19 **Informació:** Programa d'Actes de la FCC. Magdalena 2006
- 20 **Informació:** Convocatòria dels Premis *Ciutat de Castelló*

DEU ANYS, TRENTA NÚMEROS

Ja han passat deu anys... I sembla que va ser ahir! Deu anys potser no signifiquen gran cosa en la vida d'una col·lectivitat, però si que ho són en canvi quan es tracta de publicacions, com ara la nostra, que en general estan condemnades a tindre una vida no massa llarga.

Amb la publicació del núm. 30, la revista *Plaça Major* ha complit deu anys de vida. I aquesta circumstància és un bon motiu per fer balanç. La publicació va tindre una gestació difícil. Al principi, molts pocs no haurien donat ni cinc cèntims per la continuïtat de la revista. Alguns, però, vam creure que d'aquell projecte inicial (una senzilla proclama, en forma de fulla parroquial) es podria fer una publicació que fora el referent de la Federació Colles de Castelló. El cert és que el camí no ha estat gens fàcil. Hem hagut de salvar problemes de tot tipus: problemes de finançament (quina revista sense ànim de lucre no en té, de problemes econòmics?); problemes de contingut, d'edició, problemes a l'hora de la impressió, problemes per la manca de col·laboradors, problemes en la difusió. Problemes...

Però, a poc a poc, la publicació ha anat superant les dificultats i creiem que s'ha assolit un format digne, adient als temps que corren. Sense pressa, sumant esforços, amb el suport de la colla de col·laboradors habituals (impagable la seua tasca desinteressada), la revista s'ha fet ressò puntualment del món que envolta les colles de Castelló. La intrahistòria de les colles de Castelló rau impresa a la revista i a l'abast dels estudiosos de la festa. El balanç creiem que és esperançador.

Avui, la publicació es renta la cara i surt al carrer amb el millor propòsit. Com el primer dia. La veu de les Colles federades ja es troba al carrer. Fes-la teua!

INFORMACIÓ

PLAÇA MAJOR

ANY X. Núm 30 revista de cultura i festa . federació colles de castelló . hivern 2005

Revista quadrimestral
Hivern de 2005
Any X, número 30
Castelló de la Plana (la Plana Alta)
Tiratge de 300 exemplars

President Juanjo Trilles
Director Joan Bta. Campos i Cruaïnes
Consell de redacció

Manuel Carceller Safont Antoni Royo Pérez
Joan Josep Trilles Font Sònia Sanz i Alegre

Dibuixos
Luis Vellón, Neus Cruaïnes, José Alonso

Idea de portada, Xipell

Edita
Federació Colles de Castelló

Imprimeix
Graphic Group, S.A. - Pol. Ind. Els Xiprers, 12 - Castelló
Dip. Leg. CS-80-96
ISSN 1695-5471

Presentació d'originals
Centre Municipal de Cultura, carrer d'Antoni Maura, núm 4
12001 Castelló
e-mail: campe_joan@hotmail.com

Nota
"Plaça Major" no es fa responsable de l'opinió dels seus col·laboradors en els treballs publicats, ni s'hi identifica necessàriament

Acta del Jurat del 6é

Premi de Narrativa Breu

"Josep Pascual Tirado"

Reunits avui dijous 6 d'octubre, a les 19:30 hores en la sala de reunions de la Llibreria Babel de la nostra Ciutat, els membres del Jurat del "6é Premi de Narrativa Breu "Josep Pascual Tirado".

El jurat està format per les següents persones: **Vicent Pascual Roig**, mestre jubilat i fill de Josep Pascual Tirado, en representació de la Diputació de Castelló, qui actua com a President del Jurat; **Vicent Pallarés i Porcar**, escriptor, en nom de la Federació de Colles de Castelló; **Manel Alonso i Català**, escriptor i editor, en representació de Brosquil Edicions. Excusa la seua assistència **Mercè Claramunt i Diego**, escriptora, representant a la Llibreria Babel i, finalment, **Joan Josep Trilles i Font**, com a secretari del jurat, amb veu però sense vot en nom de la comissió organitzadora.

Després que cada membre aporte una selecció de relats dels 11 treballs presentats han aprovat donar el **1r Premi d'aquesta edició a:**

Albert García Pascual, amb l'obra *Contes inversos: conversos i diversos*

Aquest veredicté és farà públic a tots els efectes, el proper dissabte 8 d'octubre via correu electrònic als mitjans de comunicació. El dilluns 21 de novembre a les 20:00 hores, en el Saló de Plens del Palau de la Diputació, és lliurarà el premi al guanyador de 2000 €, per part de la Diputació de Castelló. Brosquil Edicions presentarà també l'edició del llibre.

I per a que conste, signem la present a la Ciutat de Castelló el dia sis d'octubre de dos mil cinc.

Juanjo Trilles,
Secretari del Jurat

Reunió del Jurat del 6é Premi Josep Pascual i Tirado Foto: **Juanjo Trilles**

Amb el suport de la

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

ENTREVISTA

Vint-i-dues preguntes a l'escriptor Albert García, guanyador del Premi Pascual i Tirado de 2005

1. Segons dius a la teua web, vas nàixer a Castelló de la Plana, exactament a 3,3 milles de la porta de l'ajuntament d'Almassora. En el teu cas el lloc de naixement ha estat tan determinat per al teu esdevenidor? Vull dir, creus que la teua vida haguera estat el mateix si en lloc d'haver nascut a prop d'Almassora ho hagueres fet posem per cas a les portes del Capitoli o al desert del Kalahari?

Sóc d'ací, no d'allí, com diria el poeta. I n'estic orgullós. D'altra banda tampoc no puc fer-ne res per evitar-ho (ni vull) Sóc mediterrani, i això encara vol dir moltes coses.

2. Per què escrius? (cas que en tingues algun, de motiu per a escriure)

De vegades també em faig jo eixa pregunta. I encara no tinc resposta. Potser és per una mena de necessitat física de perbocar tots els fantasmes interiors, potser és per reafirmar-me en les meues conviccions.

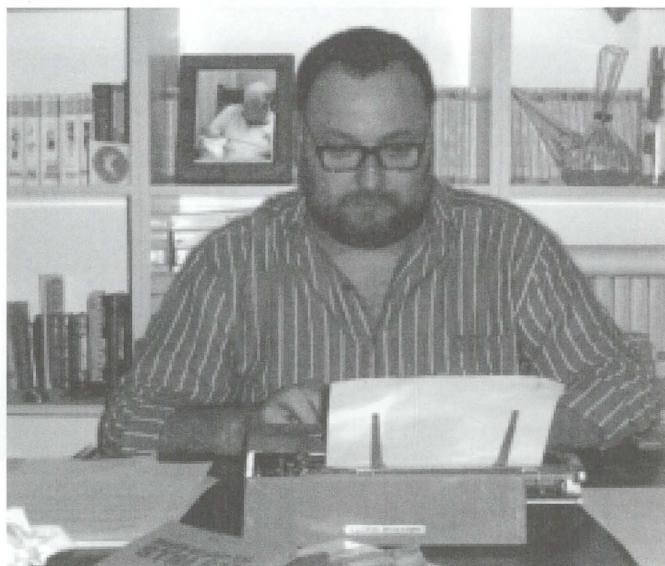
3. Per a qui escrius? (Cas que escrigues per algú en particular)

Ara jo quedaria d'allò més bé contestant que escric per a mi mateix. Però no. Escric per a la meua dona, per als meus amics, i per als lectors. Quan m'expresso és perquè algú es riga, o perquè s'enutge, amb les mateixes coses amb què jo ho faig.

4. Si la teua opinió fora decisiva, quins personatges salvaries abans de l'imaginari col·lectiu de

Castelló, Machinet *El de l'Arròs* o a Mel i Chispa?

Jo sóc més de l'època de Mel i Chispa (encara que no recorde haver-los vist actuar mai) Però pel que m'han contat, Machinet va tindre una vida digna d'entrar com a ficció dins d'una narració. Conten que en alguna ocasió Machinet (José Edo) es va desplaçar fins a la plaça de bous amb bicicleta des de l'alqueria i vestit de llums. També que venia "mantecaos" a l'estiu, amb un carret. Evidentment eren altres temps, que jo no vaig viure.

L'escriptor Albert García

5. Jocs d'infantesa... Boli-dali, futbol o saltar sèquies i fur-tar codonys? I, tot aprofitant el moment: *Mortadelo i Filemón* o *Rompe-techos*?

Crec que forme part de la darrera generació de castellonencs que poden vanar-se d'haver jugat al futbol (dues parts de trenta minuts) al carrer sense haver de parar de jugar pel pas d'un vehicle. I vivia als voltants de la Ronda, prop de la Farola. Encara que fur-tar codonys no ho fet, sí que he fur-tat taronges, i he estat perseguit pels camps (supose que el "delicte" ja haurà prescrit) pels guàrdies rurals i algun parent. Potser d'aquelles experiències s'ha format la meua manera d'escriure, que alguns amics no dubten en anomenar la ciència ficció que escric com tecnoruralisme. De fet hi ha un personatge, quasi perpetu a la majoria de les meues novel·les, el guàrdia rural.

ENTREVISTA

Mortadelo i Filemón, sens dubte. *Rompetechos* em feia patir.

6. Parlem de menjar, Paella o Fricandó?

Això no es pot comparar. Com deien els Byrds a Turn, turn, turn (traient-lo de l'eclésiastès), hi ha una estació i un temps per a cada propòsit, un temps per nàixer i un per morir, un per plantar i un per collir, un per amar i un per odiar... i jo afegiria un per paella i un per fricandó!. La paella en diumenge, si pot ser. I a casa.

7. Cas d'escollir paella com a primera opció, la prefereixes de pollastre i conill, amb pilotes, de marisc o mixta?

A mi m'agrada la paella càrnica, no crec en la paella de marisc o mixta. Menjar paella en pilotes és al Nadal, encara que fa més fred. I si és possible, amb carxofa.

8. Cas d'haver-ne escollit el fricandó, el prefereixes amb moixernons, amb cama-secs o amb rovellons?

Tinc una predilecció malaltissa pels rovellons.

9. Per a beure... vi, cervesa o aigua?

Aigua amb gas, però no de qualsevol lloc. La millor és, al meu tast, la de Caldes de Malavella: Vichy Català, Malavella, Imperial, San Narciso (que segons deia l'etiqueta produeix, en beure-la, una immediata sensació de benestar)

10. I de postres... bnyols de carabassa o figues albardades?

M'agrada el dolç, però no em perd. Si he de triar: *filloas*, que són les crepes gallegues.

11. Creus en les fronteres entre els gèneres literaris, vull dir, no hi ha massa confusió entre literatura fantàstica, ciència-ficció, realisme fantàstic, surrealisme, gènere negre...?

Allò de fer fronteres és molt humà. Quan escric no pense en gèneres. De fet la darrera que he escrit és una novel·la de ciència ficció negra. Segons un amic meu és una mescla exòtica de còmic negre i pel·lícula de Tarantino, amb uns matisos de sabor d'orxata de xufa valenciana que fan la lectura fresca i salvatge com un sabó del qual no vull fer propaganda. A mi m'agrada molt fer zapping i el que escric recorda aquella sensació tan plaent d'estar veient tres coses a la vegada sense que

ningú no et diga: "vols parar ja d'una vegada amb el comandament dels collons?", que només els militants del comandament a distància podem apreciar.

12. Narrativa curta, conte o novel·la. On et trobes més a gust?

Narrativa curta, sens dubte. Encara que ara que he tastat el conte...

13. Contes inversos: conversos i diversos, aquest és el títol del teu últim llibre, un llibre que està a punt d'eixir al mercat. Com el definiries?

És el que tenen en comú la mort, els menjars, la guerra, els records de la infantesa, una estàtua, una llonga-

Peus i ombra d'escriptor

ENTREVISTA

nissa i el fet d'escriure. Potser no en tenen o potser sí. M'agrada jugar amb aquests ingredients per presentar un menú ple d'evidències, obvies, però també oblidades, lligat amb una salsa amb grans dosis d'ironia, sarcasme i també, perquè no, mala llet. Les narracions volen obligar al lector a pensar, destriar i fins i tot maleir el fet de l'existència, humana o no.

14. Arribats ací, no sé si te n'hauràs adonat que el motiu de tot plegat — a part de la relació que ens uneix amb el món de les lletres — és l'últim guardó que ha rebut la teua obra: el *Pascual i Tirado*. Per cert, tinc una curiositat, quan et van lliurar *el gaiato*, vas sentir res d'especial?

Ho vaig sentir tot. És allò que desitges tant que quan el tens, penses: I ara què?

15. Per a passar l'estiu... què en prefereixes, l'apartament, l'alqueria, el maset o...?

L'alqueria, però ja no en tinc. Ara sóc dels que guarden la ciutat per a quan tornen els altres la troben al mateix lloc.

16. Quin d'aquests llibres te'n duries a una illa deserta: *Guia de l'autoestopista galàctic*, *El fabulós vaixell fluvial* o *Solaris*?

Adams, Farmer, Lem. Són la columna vertebral de la meua formació. Gràcies a les noves tecnologies podrien anar totes dins d'un dvd. Per cert, no m'has nomenat Asimov.

17. Home... Això està fet. Què n'opines d'Asimov?

Asimov mereix tot el meu respecte, no la meua devoció. De fet és l'autor amb més presència a la meua biblioteca. Hi havia una llibreria de vell al carrer Sevilla de València on comprava, cada setmana, un llibre d'aquest home. Però és una llanda. Ho vol explicar tot, justifica cada màquina, cada teoria... Sembla que cobrava per paraules.

18. Un nom de dona?

Júlia

19. Un llibre que t'haguera agradat escriure?

El que estic escrivint ara. No te títol, encara, està a un arxiu que es diu "la gran novel·la de l'estiu (ver 1.3.5).doc"

20. Quin és el llibre que t'agradaria llegir i encara no l'has pogut llegir?

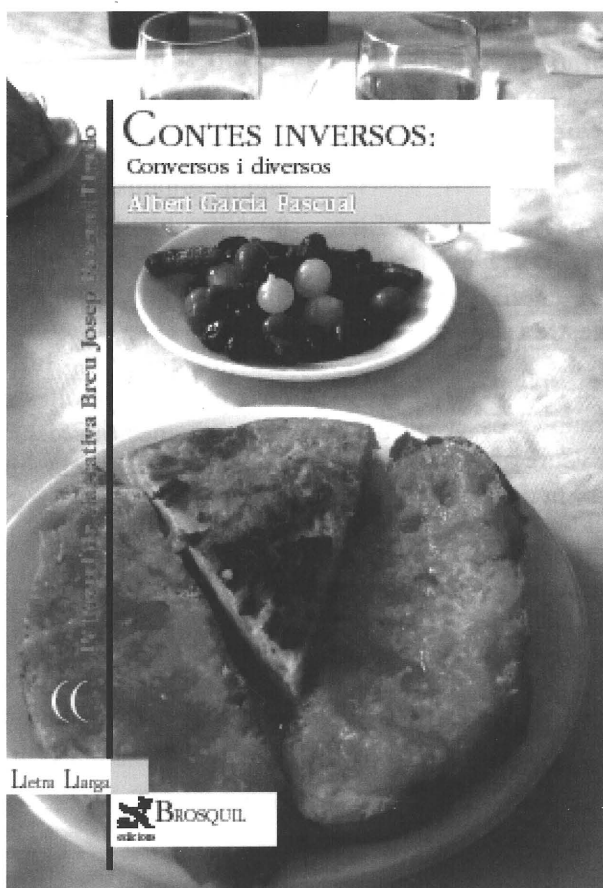
Molts.

21. Windows o Linux?

Sóc pragmàtic, Windows. Tinc un amic que diu que Windows és la dona i Linux la "querida". No sé si té raó.

22. Tens cap epitafi pensat (per si de cas)...

No tinc cap pensat, però no crec en la mort, encara que això a Ella no l'importa, clar.

Portada del llibre guanyador del 6é Premi Josep Pascual i Tirado

Colla Polseguera: 25 anys de festa

Polseguera: un logotip emblemàtic de la FCC

La Colla Polseguera va nèixer en una "capea" a l'hivern de l'any 1981 al "Mas de Pino" (terme de Fanzara). El seu naixement va ser una resposta al fet de qüestionar-se moltes vegades que fer quan s'acaba l'horari d'esdeveniments oficials de les festes de la Magdalena de Castelló.

La solució va vindre prompte, passant per aprofitar el menjador i el pati d'una casa vella dels pares d'Ulogi, (hui enderrocada), ubicada en eixe temps dalt de la via, concretament al carrer Mestre Llorens.

De la pols del pati va nèixer la idea del nom de la Colla, i malgrat l'austeritat del cau, va ésser un gran èxit, encara que el veïnat no ho va veure amb molt bons ulls, seient assíduament "visitats per la policia".

A l'any següent vam "fer punta" al carrer Fèlix Brega, el cau consistia en un gran pati parcialment cobert, propietat d'en Josep Antoni. Tindre el cel per coberta no va ser cap problema, amb bon vi i bones xulles de carn tot se suportava. Les nits dels carrers de Castelló a les festes de la Magdalena, i especialment les revetlles a la Plaça Major eren el millor. En aquest cau vam passar les festes dels anys 1982 i 83.

El 84 vam llogar un baix al carrer Gràcia, dins de la Vila! molt prop de tot, i teníem com a veïns d'enfront a la Colla el Pixaví. Els propietaris d'aquest cau tenien llavors una argenteria als quatre cantons (ara convertit en un altre negoci), aquest cau tenia una llar on es cuinava tot i a més a més era testimoni de tot el que envoltava la colla.

Com que teníem el cau tot l'any, vam fer festes als caps de setmana, Nadals, pasqua,...

però, això també va fer sorgir problemes econòmics, i el 85 hi va haver una excisió de la Colla, i per esgotar massa el temps, a la Magdalena del 86 ens vam quedar sense cau.

Aquest any 86, i amb menys gent, ens vam proposar passar-ho bé acudint a més actes si cal, i voltar pels carrers. Mitjançant un amic comú, ens vam trobar amb un altre grup també molt dinàmic, i ens vam qüestionar el retornar a buscar un nou cau a l'any següent encara amb més força.

Algunes d'aquelles poques colles que hi havien (per cert encara mal vistes per part del veïnat i també alguns organismes festers), buscàvem baixos per llogar; nosaltres una de tantes, però ja prop de l'arribada de la Magdalena del 87 el vam trobar al carrer Ros d'Ursins quasi al cantó amb el carrer Alcalde Tàrrega. Aquesta casa vella la vam amanir amb un entusiasme sense precedents, encara no hi havien molts xiquets, per la qual cosa passàvem moltes més hores al cau tot i això, fins a les matinades. La festa va ser un èxit! Calia també obrir el camp de participació de la Colla a altres esdeveniments... Des de l'any 88 al 90 inclòs, vam tindre el cau al carrer Lagasca, en febrer del 89 ens vam constituir com associació cultural, vam participar al XIV aniversari de l'associació de Sordmuts de Castelló, el maig del 90 a l'ofrena de la placa d'argent de la nostra Colla a la Verge de Lledó junt a unes poques colles d'una naixent Federació de Colles. Vam ser subcampions de boli, vam constituir l'equip de futbol-sala, també, per eixe

Un moment del lliurament de premis a la colla

OPINIÓ

Polseguera, una colla pionera de l'actual FCC

temps començarem a xiular amb dolçaina... i moltes altres.

El 1991 vam tornar prop del Forn del pla al carrer Verge de Lledó, a un antic taller de llacat de mobles (una altra vegada polseguera per tot arreu!). La bona taula, "els cremadets", "la dolçaineta"... i com no!.. ser campions de futbol-sala del "Barralet".

Fora de la setmana de les festes, a aquests anys vam fer diverses acampades i excursions. Tot i això, aquest cau el vam gaudir fins al cap de les festes de l'any 93.

Després de tres anys al forn del Pla, i per falta d'acord econòmic de lloguer del cau, vam fer un salt al carrer Terol, molt prop de la Porta del Sol on encara estem avui. Vam

Ingressar en aquella primera Federació de Colles de Castelló com a membre fundacional al mes de març del 94.

Així com canvien els temps i els plantejaments festers, la Colla Polseguera, encara amb alguns xiquets, gaudeix d'un espaiós cau per a xalar de la festa tot l'any.

El mateix any 94 vam ser campions inter-colles de futbol-sala, el 95 vam fer un cadafal nou amb capacitat per 70 persones per gaudir del Pregó, també ens vam agermanar amb la Gaiata 19 "La Cultural" en un acte juntament amb la Falla "Pensat i Fet" de la Vall d'Uixó.

Festes populars obertes al carrer, xocolatades, sardines per al veïnat, castells unflables, concursos de "cagarrutes", revetlles amb orquestra... tot rematat amb

una gastronomia tradicional casolana de primer nivell són punts de referència.

A l'any 2000 la Colla va complir 20 festes de la Magdalena amb nombrosos actes dels que destaquem la treta d'un CD amb fotos de molts anys de fer festa i també l'agermanament amb dues colles de Castelló, concretament la "Pepsi-colla"(els nostres veïns) i la Colla de Dolçainers, Tabaleters i Trabucaires "Xaloc" de qui alguns components de la Polseguera formen part.

Avui la Colla Polseguera gaudeix, mes de vint i cinc anys després, d'una molt bona salut ("solera" de festa!), tot i això, van apareixent pel cau de la Colla grups folklòrics t'arego, de l'associació de Països de l'est d'Europa, de balls tradicionals d'Andalusia, de Galícia, humoristes amateurs, grups de Folk, tallers de balls tradicionals valencians i molt més.

Respecte al veïnat, molta corretja dels membres (del veïnat també), afició per la festa, i capacitat d'adaptació a les noves tendències festeres, i a mes a mes, mantenint la tradició, tot i que són valors fonamentals que fan que la Polseguera xafe amb bon peu els primers graons del nou segle.

Antoni Àguila Fillol

Un altre moment de festa a la colla

OPINIÓ

Dolçainers i Tabaleters: diversificació de la dolçaina

La professió de dolçainer cada vegada està una mica més dignificada. Les seves circumstàncies actuals, el nivell d'estudis on ha arribat i la complicitat en la vida social són d'una importància innegable.

Però els dolçainers actuals crec que ja s'han plantejat i són conscients que la dolçaina no es pot quedar en una utilització únicament folklòrica i que hi ha que anar més enllà si volem la plena integració social i professional que la societat i el mercat estan demanant.

Aleshores tindrem que fer un tractament com si d'una activitat empresarial es tractara i alhora procedir per tal d'aconseguir uns resultats que es permetrien la total integració de la dolçaina en la societat, la seva evolució i, per tant, la total professionalització. I és per tot açò que el plantejament, perquè es donen aquestes circumstàncies passa per la diversificació de la dolçaina.

Fa anys que alguns dolçainers ja s'ha apuntat a altre tipus d'activitats que per a res tenen a veure amb la dolçaina tradicional. També veien com companyies de teatre de carrer compten amb dolçainers per als seus espectacles, com és el cas de Xarxa Teatre a Castelló, on no hi ha cap espectacle seu que d'una forma directa o indirecta no estiga present la dolçaina: La Nit Màgica, El Foc del Mar, Veles e Vents, etc. També la

normalitat i la diversificació arriben a formacions com ara les Bandes de música, les Orquestres simfòniques, els Grups de folk, la Música pop, piano i orgue, piano i dolçaina, les Colles de Dolçaina i Percussió i, també ens cal fer menció al repertori que va des de la música barroca, clàssica, pop fins a les noves creacions. Dins d'eixa diversitat, també cal fer esment dels dolçainers

solistes que encara campen per les nostres comarques fent la feina de toques a les festes de molts pobles. I, per descomptat, una altra activitat laboral és la pròpia de l'ensenyament de l'instrument. Si amb tot açò no són capaços de professionalitzar als dolçainers que ho desitgen, molt dolent ens ha d'anar.

Agrupació Musical DIT. Una altra activitat són les Marxes Mores

Foto: Begonya

Paco Magnieto i Martín

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Amb el món de la
dolçaina i el tabal

OPINIÓ

Deu anys de *Plaça Major* Una proposta innovadora

Amb l'eixida al carrer del número 30, la revista de cultura i festa *Plaça Major*, compleix deu anys de vida. Durant aquests anys d'existència la publicació que edita la Federació Colles de Castelló amb una periodicitat quadrimestral ha tingut una presència destacada en el món de la festa i s'ha convertit en un referent informatiu del col·lectiu que integra les colles federades de Castelló.

Però, comencem pel principi. Corria l'any 1996. Les festes de la Magdalena estaven a les portes. Amb molta il·lusió, la Federació Colles de Castelló va editar un número 0 (en realitat n'era un díptic, dos fullets mal comptats en forma d'*al·leluia*) d'una publicació que aspirava a ser una revista amb vocació de continuïtat.

Sota el títol d'*Encetem el camí*, la primera Editorial traçava les línies programàtiques d'aquell projecte. El fonament de la nova publicació volia "impulsar l'esperit comunicatiu de la Federació Colles de Castelló en el món fester de què forma part". La proclama era oberta i convidava tothom a la participació, sense exclusions: "La publicació no pretén, ni de bon tros, ser un tancat..., l'objectiu principal és ser una revista plenament castellanenca, en la qual tothom té un espai en blanc per poder dir la seua, des de la llibertat individual". El missatge no podia ser més explícit. La revista sol·licitava la col·laboració de tots perquè allò no quedara en una simple declaració de bones intencions.

Proclamar una veu dins de la festa que agermanara postures encontrades, que impulsara l'esperit comunicatiu de

les colles de Castelló amb altres estaments de la festa, com ara la Junta de Festes, la Gestora de Gaiates, l'Ajuntament... El moment semblava propici, perquè aleshores no hi havia cap mitjà de comunicació específic que recollira aquesta idea. Allò era una proposta innovadora, una idea que ens anava a enriquir i que ben segur ens permetria d'aprofundir en el moviment fester de Castelló.

A mitjans dels anys noranta, les colles festeres de la ciutat s'anaven afaiçonant, a poc a poc, als canemassos de la renovada estructura de les Festes. No hem d'oblidar que la fundació de la Federació Colles de Castelló data de l'any 1993. Als volts de l'any 1996, s'havia assolit una certa presència al si de la festa; s'havia aconseguit un protagonisme destacat amb l'organització d'actes tan importants com el III Congrés Magdalener, celebrat al juny de 1995, el recolzament d'actes emblemàtics com la Tornada de la Romeria o l'organització i recuperació de la Nit de Sant Joan per al calendari festiu de la ciutat. Però calia fer un pas més endavant.

Amb més de quaranta colles federades, les reunions que se celebraven periòdicament a la vetusta, però acollidora Sala d'Actes de la Casa de Cultura, de vegades, solien acabar esvaint-se com el fum de palla. Calia vertebrar un medi nou, escrit, que assolira la responsabilitat de fer de corretja de transmissió del col·lectiu fester

Un camí llarg

L'empresa era força encoratjadora. Però, calia posar-se a la feina. Es va dissenyar una estructura inicial de la revista

Portada del núm. 0 de la revista (Magdalena de 1996)

Foto: Suzane

OPINIÓ

formada per diferents seccions com ara *Opinió*; *Informació*; *Notícies*; *Reportatges*. Seccions que han tingut continuïtat i que amb el temps han esdevingut la columna vertebral de la publicació. Informar, fer participar la gent de les colles en el projecte col·lectiu, encetar un diàleg amb el món fester de la ciutat... Aquests eren alguns dels objectius inicials.

Però, el camí no va estar gens fàcil. I això, en part, perquè el col·lectiu de Colles de mitjans dels noranta era un moviment imparable, entusiasta i engrescador, però poc exigent a l'hora d'aconseguir resultats. De fet, si hi ha algun tret característic del moviment de colles d'aquells anys és, precisament, la seua heterogeneïtat, i també la riquesa d'unes veus tan diverses. Tot valia per fer festa.

Potser la revista dels primers anys participa de la incertesa d'un col·lectiu jove que es debat entre l'afany d'estrenar la seua participació en els actes més representatius de les festes i la consolidació de l'entitat festera com una veu diferenciada al si de l'estructura festiva de la ciutat.

Però, a poc a poc, el col·lectiu de colles va assolit un espai propi i gosa d'un protagonisme cada vegada més rellevant. Amb això, la revista també va creixent, i hi arriben les primeres col·laboracions.

El contingut de la publicació s'enriqueix amb noves seccions. S'amplia l'oferta. La informació es complementa amb la divulgació. Apareixen seccions que ara pretenen rescatar, restaurar o bé reivindicar el passat, el llegat cultural i històric de la ciutat: *Història*, *Costumari*. *Lletres d'Ací...* També s'insinua una certa mirada cap a fora: *Uns altres pobles*; *Viatges...* i, s'obri un espai per a la creació literària: *Contes*, *Poesia*. La revista a poc a poc es va consolidant.

Col·laboradors

L'*staff* de la publicació es nodreix de noms il·lustres. Als enyorats Paco Pascual (un dels primers valedors de la revista) i Paco Vicent, *Quiquet de Castàlia*, se suma un bon farcell d'investigadors i escriptors locals: Àlvar Monferrer, Antonio Rodrigo, *Toni de Cuc*, Manolo Carceller, Toni Royo, Vicent Pau Serra, Josep Porcar, Manel García Grau, Vicent Usó, Joan Andrés Sorribes, Pep Castellano, Vicent Pallarés, Lluís Meseguer, Vicent Pitarch, Avel·lí Flors..., tota una plèiade d'homenots de Castelló que s'uneixen a la "nòmina" dels col·laboradors habituals (veritable Consell de Redacció de la publicació): Juanjo Trilles, Sònia Sanz, Paco Magnieto, Sari Mañá, José Manuel Milián, Lidón Barberà, Antoni Aguila, Miguel Gómez... Tot plegat formen un llistat impagable de noms propis, una colla d'homes i dones estudiosos de la festa, castelloners de soca o nouvinguts empeltats de castellerisme que han dit la seua a les pàgines de *Plaça Major* al llarg d'aquests deu anys d'història. Un llistat que al capdavant s'esdevé el millor patrimoni de la revista.

Referent de les Colles federades

A través de la revista es pot resseguir l'itinerari d'allò que ha estat la història recent de les Colles federades a la nostra ciutat. Les pàgines de *Plaça Major* s'han fet ressò de l'activitat que ha generat el pas de cinc presidents, amb juntes directives més o menys entusiastes, amb programes d'activitats continuïstes, (alguns d'innovadors). Els actes més importants han estat tractats amb més o menys riquesa de matisos.

En aquests últims anys, el col·lectiu de Colles ha crescut d'una manera ordenada. Avui al voltant de la federació de colles s'apleguen tres mil persones que es distribueixen entre més de cinquanta associacions culturals. Però, el pas del temps també ha anat semblant el camí d'absències.

Federació Colles de Castelló Primavera 98 ANY III, número 7

EDITORIAL

Quede clar, d'entrada, que es tracta d'un pacte polític. Ben aviat tindrem pacte lingüístic i, es d'esperar que d'ençà d'aquest dia l'Administració pública valenciana donarà suport a la llengua dels valencians, farà un ús real i exemplar d'ella, i la potenciarà, sense estretors. Potser aquest pacte de cavallers servirà per a donar una empenta decisiva al tema de la llengua, que arracone per a sempre la desfídia oficial i faça augmentar el pressupost i les mesures per a promoure l'ús social del valencià. Amb això, caldrà crear un ens normatiu del valencià que haurà de dotar-se d'uns estatuts que concreten amb més rigor les ambigüitats i els dubtes que deixa obert el pacte. També caldrà demanar els actuals representants del poder que facen servir més el valencià als seus discursos oficials i institucionals i no només usen la llengua dels valencians per acolorir els seus parlaments. Aquesta qüestió, però, ja ens sembla més peluda.

Amb tot i això, els mitjans de comunicació del país: la premsa escrita, la ràdio i la televisió privada, i fins i tot les cadenes públiques, es faran ressò d'aquest esdeveniment històric. De segur que hi haurà vencedors i vençuts, com sempre. Potser l'ambigüitat planarà com una espessa bovor sobre el pacte. Mentrestant, el valencià del carrer que viu i dol a aquest racó del planeta seguirà el seu camí, aliè als brolladors de xerrameques i encantadors de la paraula que pul.lulen arreu del país. I, seguirà fent el seu camí, sense cap mena de dubte perquè, des de fa segles, el seu pacte ha sigut el respecte a la llengua materna i l'amor envers un origen comú. Malgrat el pacte de cavallers i la història.

SUMARI

- 2 Opinió: Llengües en perill d'extinció.
- 3 Opinió: Balanç de la Nit de Sant Joan 1998. (I)
- 4 Notícies.
- 7 Perfil: Imagineu-vos una nit, una mar, una pàtria.
- 8 Opinió: Idioma codificat. Les "Normes de Castelló".
- 10 Opinió: XV anys del Festival de Dances de l'antiga corona d'Aragó.
- 12 Uns altres pobles: Bangkok, Bangkok. (I)
- 14 Ecologia: El nostre medi natural. (I)
L'acícia falsa.
- 16 Informació

Una revista de la primera època (primavera de 1998)

OPINIÓ

Entitats que al principi van estar símbols del món de les colles, com ara la Colla La Figa, Xavaloies, Salandratxo..., han desaparegut. D'altres es troben en procés de reconversió o d'extinció. Cal dir que també ha entrat saba nova i amb això la renovació del col·lectiu sembla assegurada. Les raons de les incorporacions i de les absències les haurem d'anar estudiant amb deteniment, perquè ben segurament ens ajudaran a entendre l'evolució del moviment de les Colles a Castelló en aquests últims anys.

Ara per ara, la publicació és un espai en blanc, obert al diàleg, a les propostes innovadores i als suggeriments, a la participació dels festers i festeres de Castelló; és un escenari adient per a poder practicar la crítica, un espai de convivència festera, un lloc de troballa, de gatzara o de renya, si molt convé.

Entre el magazine cultural i la revista d'informació

El format de la publicació s'ha anat adaptant al pas del temps. Les 16 pàgines de contingut dels primers números de la revista ara s'han consolidat a 20 pàgines. El color del paper ha canviat. La quadricromia presidirà a partir d'ara la portada i a la contraportada. El negre sobre el blanc també ha anat guanyant en pes i en arguments.

El disseny de la portada també ha anat evolucionant. La imatge de la capçalera inicial, obra de José Cañó, representava el logotip de la Federació de Colles al costat de les lletres que donen nom la publicació. El disseny incidia en l'espai paradigmàtic de la plaça Major, a través de la imatge d'un *fadrí ennuvolat* que s'integrava per formar la "p" de la paraula "Plaça" i uns arcs que representaven el porxo de l'Ajuntament, els quals es fonien amb la "m" de "Major".

Aquesta imatge de portada es va mantindre fins al núm. 17 (*tardor de 2001*). A partir del núm. 18 (*hivern de 2001*) assistim a un nou canvi de disseny. La capçalera, ara més

moderna i funcional, és obra del genial *Xipell* (Joan Montañés). La nova imatge representa un *fadrí* amb un talaier, xafarder i fester (coller) que guaita els carrers i carrerons de Castelló, a través del seu llargavistes. El referent, novament és el *fadrí*, el tòtem visual de Castelló que s'integra amb la imatge corporativa. Tot un senyal d'identitat.

El format habitual de la revista es troba dividit en diferents seccions, però a grans trets hi ha dos espais perfectament diferenciats: el món de les colles i els temes de caire cultural i divulgatiu. Aquest és l'esquema que representa un número habitual de la revista. També, i en moments puntuals, la revista ha capgirat cap al número monogràfic (*La Nit de Sant Joan; L'homenatge a Vicent Marçà, L'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal...*)

Un futur de colors

Amb l'exida al carrer del número 30, la revista *Plaça Major* celebra anys. A partir d'ara, el color presidirà la nova imatge de la revista. Aquesta nova etapa significa un pas endavant en la consolidació de la publicació. L'aposta és ferma. Es compta amb un renovat farcell de col·laboradors que ben segurament subministraran de contingut cultural i fester les pàgines de la publicació. La idea de fer una revista trimestral es planteja com una possibilitat a curt termini. Hi haurà un seguiment puntual de les activitats de les colles. Es vol potenciar la presència literària amb la secció de *l'Escriptor convidat* i un espai per a la *Crítica literària*. També hi haurà una nova secció que probablement ajudarà a enriquir l'etnografia festera: *El Vocabulari Coller*. Festa, literatura i cultura per al Castelló del futur, a través d'un projecte col·lectiu que es va forjant a poc a poc, amb lletres i molta

Joan-Bta. Campos Cruaños

A FINALS D'HIVERN

Ha estat el tema recurrent de les festes. No hi ha hagut garito, colla, gaiata o capelleta festera en què no es parlara de l'assumpte. Ha estat una Magdalena freda. L'oratge no ha acompanyat, però això no ha estat cap novetat. Tots ja ho pressentíem. Ho havien anunciat els homes dels temps des de feia temps. Seria una Magdalena de bufanda i bota de vi. En acabar festes s'han alçat algunes veus sobre la conveniència o no de canviar el calendari festiu. És clar que hi ha hagut opinions de tots els colors. Arguments a favor i en contra de cada opinió. Hi ha qui apel·la la tradició perquè res no canvi; d'altres, en canvi, pensen —probablement alenats per raons de guanys econòmics— que en altres dades, fem per cas fora de l'hivern, les festes lluirien més i la possibilitat de fer més calaix també. Finalment, com passa sempre a Castelló, tot fa pensar que no hi haurà canvis. En aquest poble vell i bell, la tradició, el costum i fins i tot la llegenda són raons de pes.

No ens mullarem. O sí. És segur que en un col·lectiu tan divers com el nostre n'hi haurà raons per a tots els gusts. Però tampoc no és el cas de fer un referèndum. Ara que, durant les festes hem pogut assistir al moment màgic en què s'obren les flors dels ametllers. I, no em negaran que això paga la pena. Contemplar aquest prodigi —que només sol passar amb l'hivern tombat—, és un signe que invita a l'esperança, tot just ací que hem després a conivir amb els vaivens de la natura: ací, que hem perdut el costum de mirar-la, i que no som orientals i, per tant, desconeguem allò que amaga la flor desclosa de l'ametller i, potser per això la cosa ens va com ens va.

SUMARI

- 2 Informació
- 3 In memoriam: Quiquet de Castàlia
- 5 Xafardecolles: *Magdalena 2005*, un resum resumit
- 6 Notícies
- 8 Nomenclàtor: Borrull, entre la il·lustració i la frustració
- 10 Història: El Lleó durant la revolució del segle XIX
- 12 Uns altres pobles: Praga (I)
- 15 Nites de viatge: Viatge al final del rock
- 18 Opinió: Els imbreps en valencià reivindiquen cantar en la llengua del país
- 20 Notícies

Nova imatge de portada (revista núm. 27)

ENTREVISTA

Manel García Grau: compromís cívic i reflexió poètica*

La persona

Començarem amb algunes preguntes tòpiques: una ciutat, una cançó, una pel·lícula i una novel·la.

Ciutat (s): Florència i París; cançó (ns): “Cantata a Santa Maria de Iquique”, de Quilapayun, “Brother in the arms” de Marc Knofler i “Un pont de mar blava” del Llach; pel·lícula(es): “Novecento”, “Que bell és viure” (F. Capra) i “El padrí, 2”; Novel·l(es): “Camí de sirga” de Jesús Moncada i “La caverna” de Saramago.

Esmenta'ns alguns dels personatges que han determinat, en algun sentit, el teu esperit cívic?

Joan Fuster, Vicent Pitarch i Xavier Arín, un bon amic de Benicarló que em va ajudar i guiar a l'adolescència, i que va morir massa jove.

Ben bé ho podem saber amb la lectura dels teus poemes... però, en pocs mots, què et preocupa de la realitat que ens envolta?

La prepotència amb què actuen certs governants; el menyspreu cap a la veritable democràcia, és a dir, amb l'opinió i participació ciutadana: ací el poder polític vol manar, i sembla que les formes de fer-ho siguin més pròpies del franquisme; la

demonització dels qui no pensen com els poderosos: sembla que tot ha d'anar per consigna i amb pensament únic –o zero- i la reflexió, la transparència i la justícia siguin paraules que no els importen gens; i el paper subaltern i secundari a què els poders públics sotmeten la llengua i la cultura catalana a casa nostra: els escriptors valencians en català senzillament no existim, ni per a Canal9 ni per a les febles campanyes de difusió de la Generalitat.

L'ofici de la crítica i la investigació

Creus que la poesia està en crisi? Per què? Com podem fer-la més accessible al gran públic?

No ho crec, ara està més forta que mai, com aquella malalta amb salut de ferro, crec que és més un problema de difusió i de màrqueting editorial que altra cosa, perquè avui hi ha poetes per a tots els gusts i tendències.

Com perceps i quina és la teua opinió sobre el present i el futur de la poesia en llengua catalana?. Cap a on creus que hauria de dirigir-se? Anomena tres poetes en llengua catalana

que actualment et captiven.

Avui es fa millor poesia que fa seixanta anys, per exemple: i es fa de tot: simbolisme, experimentació,

LA CIUTAT DE LA IRA

MANUEL GARCIA I GRAU

7 i mig
Poesia

La ciutat de la ira, contra la guerra: l'arma del mot

*Aquesta entrevista és un extret de les respostes al qüestionari que Joan Miquel Navarro li va fer al poeta amb motiu del seu treball d'anàlisi corresponent als Estudis de Doctorat del Curs 2003/2004

ENTREVISTA

paisatgisme sentimental, poesia de l'experiència, realista, formalista, poesia cívica, etc. La meua valoració és que gaudim d'un segle d'or. El futur el veig, quant a la producció, qualitat i línies de compromís estètic i vital, molt bé. Una altra cosa són els canals de promoció, que no són portats endavant ni pels poders públics ni pels mass-mèdia.

Sols que als programes "de llibres" aparegueren poetes i els seus llibres aquesta tindria més acceptació, de ben segur, sempre que es faça bona poesia.

Tres (Cinc) poetes: Martí i Pol, Estellés, Joan Brossa i, entre els de la meua generació, Ramon Guillem i Sebastià Alzamora

Esmenta alguns dels aspectes satisfactoris i insatisfactoris del món poètic català actual.

Satisfactoris: hi ha molts poetes bons, i que es tracten tots els temes, és a dir, ja no hi ha temes "tabú", sinó que hi ha molt bona poesia i molt de compromís per part dels poetes per comprometre's damunt del text.

Insatisfactoris: els compartiments estancs, és a dir, els poetes valencians no som prou coneguts al Principat o a les Illes, i viceversa. Una mostra són els pocs programes de TV en català; a "Alexandria" de TV3, per exemple, encara no ha aparegut cap poeta valencià viu, i el mateix passa a "Fahrenheit 423" de Canal9, on per no aparèixer (en una mena de compartiment estanc dins d'un altre) no n'ha aparegut cap en català, encara.

Podries succintament avaluar el recorregut poètic valencià dels últims vint anys? Quin és el seu punt de vitalitat a hores d'ara?

Crec que ja l'he contestat adés.

Com definiries la poesia que actualment s'escriu al País Valencià?

No té una sola definició: penso que es fa molt bona poesia, diversa, oberta, treballada i algunes vegades compromesa cívicament, encara que també existeix la poesia molla, bledana, de molt de joc i aparell simbòlic però que no diu res, que no toca la pell i la carn de l'home.

Una curiositat: quina opinió et mereixen Martí i Pol, Pere Gimferrer i Lluís Alpera?

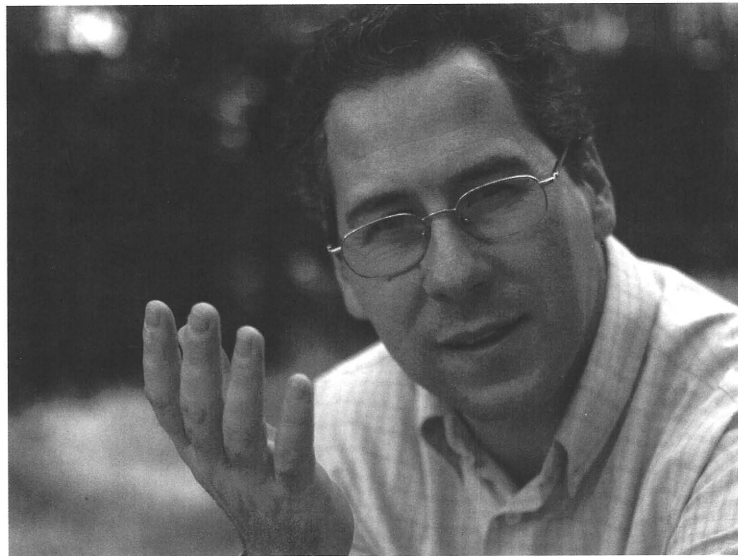
Martí i Pol ha estat un dels meus poetes referencials, des del meu primer llibre "Quadern d'estances" de 1987: m'agrada la capacitat tan gran que té de dir coses profundes d'una manera senzilla i compredora, com sols els grans poetes saben fer; Gimferrer no em diu res, m'agrada, en tot cas, el cúmul de referències cultes i el

treball de construcció dels poemes, però no m'arriba, el trobo fatu i hipocondríac; Alpera em mereix un gran respecte, i alguns dels seus llibres els he llegit amb expectació perquè sap acumular saviesa, diversitat de temes i propostes i un elevat treball de bastiment del poema.

El poeta

Com a creador, quines tendències i referents poètics diries que han determinat la teua obra?

He anat agafant d'ací i d'allà, des de l'existencialisme amb cert caire simbolista dels primers llibres fins a la poesia de l'experiència i la poesia cívica dels darrers. M'han interessat tant Pavese, Baudelaire,

L'escriptor Manel García Grau

ENTREVISTA

Cernuda, Otero, Neruda o Amihai com molts dels poetes en català com l'Ausiàs, Estellés, Papasseit, Riba, Quart, Espriu o els adduïts abans.

Quina funció creus que té la poesia en general? I la teua? Quin és el teu ideal estètic? Què admires en un poema?

En té moltes: suggerir, emocionar, commocionar, denunciar, comprometre's, transcendir, pintar...

Com en tot, hi ha els dels de poetes-bufó (els joc-floralistes), els de veritat (la major part), els jòquers (van com bufa el vent ideològic) i fins i tot els bròquers (els falsos, per als quals la poesia sols és una eina de puixança social i de recerca de fama). Per a mi la poesia ha de ser com una llança, clavada i arrelada al terra per aguantar els sotracs però amb la capacitat de punxar, guarir o ferir, si cal.

En un poema admiro la sinceritat, la profunditat, la intensitat, que toque la pell humana i que estiga ben construït, com si fos una veritable obra d'art –que ho és- per a la qual no passe el temps.

Podríem dir que cap poeta acaba de sentir-se còmode quan és adscrit a una generació literària, però quines similituds vitals i estètiques creus que comparteixes amb els poetes valencians dels 80 i 90?

La dels 80 és la meua, i les similituds són moltes: lectura dels mateixos referents, estudis universitaris, participació activa en plataformes culturals i socials semblants i participació activa de la democràcia que vam veure sorgir després del 82. I quant a les estètiques, el fet d'estar vinculats a un ensenyament en català i de tenir un gran nombre d'oferta literària a les llibreries. A més, hem patit –i patim- el menysteniment de les nostres autoritats, contra la qual cosa intentem lluitar de formes prou diverses.

Deixant a banda complexitats i modèsties... Tres adjectius que caracteritzen la teua obra poètica.

Sinceritat, humanitat i compromís. (T'adjunto un article que "Mediterráneo" em va publicar el juny de 2003, sobre l'ofici d'escriure, per si et pot servir)

Altra pregunta de resposta complexa: de quin llibre del teu, ja prolífic, recorregut poètic et sents més satisfet? Per què?

De dos: el primer, *La ciutat de la ira* (7imig), perquè està dedicat a ser un cant de denuncia contra la Guerra de Bòsnia i el setge de Sarajevo, encara que va ser poc difós i conegut i, sobretot, *Anatema* (Premi Ausiàs March de Gandia 2000), perquè per mi va ser un punt d'inflexió, és a dir, d'una poesia més existencialista a una de més cívica, a més de ser l'inici del que els crítics han anomenat la meua "trilogia cívica".

Podries descriure succintament l'evolució de la teua obra poètica?

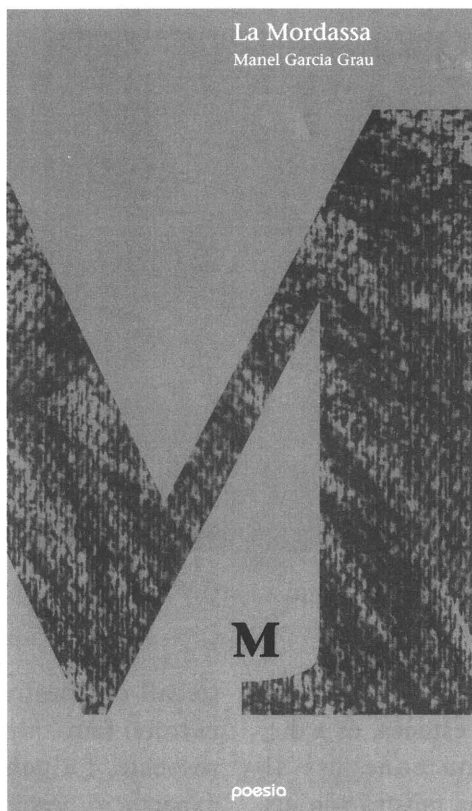
He passat, com t'he dit, d'un cert simbolisme amb influències existencialistes a una poesia amb més càrrega reflexiva, compromesa i cívica, sobretot en els darrers quatre llibres (*La ciutat de la ira*, *Anatema*, *Al fons de vies desertes* i *La mordassa*), prou diferents als

anteriors.

***La Mordassa*, un llibre clar i compromès... Ens en fas algun comentari?**

Em perdonaràs, però t'agrairia que llegires l'esplèndid pròleg de Sebastià Alzamora.

Joan Miquel Navarro

La Mordassa: el combat i la resistència cívica

NOTÍCIES

VIII Trobada Veïnal de Dolçaina i Tabal 8é Concurs per intèrprets novells "Ciutat de Castelló"

El diumenge 29 de gener al carrer de Sequiol va tindre lloc la VIII Trobada Veïnal de Dolçaina i Tabal, 8é Concurs per intèrprets novells.

Aquesta iniciativa surt des de l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal en un intent d'animar els més joves de les nostres escoles a pujar als entaulats i, també per apropar la dolçaina i el tabal a tots els sectors festers de la nostra ciutat. En aquesta edició els amfitrions van ser els amics de la Gaiata 15 "Sequiol".

Al Concurs s'havien inscrit cinc grups, amb un total de 16 participants. Tots eren membres de l'Escola de Dolçaina i Tabal de la Gaiata 15 "Sequiol", ex-alumnes i de l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal de Castelló.

Tots van interpretar una peça obligatòria, "Cavallets del Corpus de Castelló" versió de Xavier Richart. Els guanyadors van estar els següents:

— **1r lloc, premi d'Altretur** —cap de setmana al Mas de Borràs per a cada guanyador acompanyat per un adult—: **Miquel Palau i Porcar** al tabal i **José Antonio Martínez Alvarez i Pau Igual Segura** a la

dolçaina, de l'Escola Municipal de Castelló.

— **2n lloc, premi de la Llibreria Babel** —lot de llibres valorat en 60 —: per els alumnes **Carlos Mon Brega i Àngel Esteban de Fez** de l'Escola de Dolçaina i Tabal "Sequiol" de Castelló.

— **3r lloc, premi Ajuntament de Castelló: Irene Lerma Albella, Joaquin i Araceli Moliner d'Ivernois**, també de l'Escola Sequiol.

Actuació dels intèrprets novells

Foto: J. Trilles

Tot seguit es va passar a celebrar la Trobada Veïnal de Dolçaina i Tabal. Les agrupacions participants van ser aquestes: Grup de dolçaina i tabal "Castàlia", Colla de dolçainers i tabaletes "El Fadrí", Colla de dolçainers i tabaletes "Xaloc", Grup de dolçaina i tabal "Xarànçaina", Colla de dolçainers i tabaletes de Castelló, Escola de dolçaina i tabal Sequiol de Castelló i Escola Municipal de Dolçaina i Tabal de Castelló.

Lorena Castillo Querol, Beatriz Belenguer Mercé, Alejandro Brega Monte i Elisabeth Brega Almerich, representants festers de la Gaiata 15 "Sequiol" van lliurar els premis i els records a tots els participants al concurs. També les agrupacions de dolçaina i tabal van rebre un detall de la Gaiata.

També es va guardar un minut de silenci pel company de la colla de dolçainers del Grau, Àngel Pons que ens ha deixat fa uns dies.

Cal dir que a l'acte van estar presents els regidors i regidores, Montse Ferrer, Juanjo Pérez, Miguel Àngel Mulet i Enric Nomdedéu, també va estar present Juanjo Trilles, president de la Federació de Colles de Castelló. També ens va visitar la regina de les Festes 2006, María López López i la seua Cort d'Honor acompanyades per membres de la Junta de Festes.

Per acabar l'acte els músics van pujar tots a l'entaulat per oferir-nos junts unes excel·lents peces.

Tot seguit la Gaiata ens va oferir un excel·lent *porrat popular* conclouent així l'encontre.

Un moment de l'actuació dels músics

Foto: J. Trilles

Juanjo Trilles

XAFARDECOLLES

El passat mes de novembre hi hagueren canvis a la Federació Colles de Castelló, va estar elegit Juanjo Trilles com a president, amb una Junta Directiva molt ampla i continuista, en la que continuen entre altres Tico de Juan i Herme Martínez, però ara com a tresorer i vocal de cadafals respectivament.

La gaiata Sequiol celebra actes pel seu 25 aniversari

— Si voleu saber tota la composició de la nova Junta Directiva, entreu en la nostra pàgina web, on trobareu tots els telèfons de contacte i les darreres novetats. David López, de la Colla “Botifarra”, està fent una tasca molt important amb la web.

— Donem l’enhorabona a les noves colles de la federació: “Vi Negre”, “Ballet Antologia”, “El Masclet de Serraura”, “Xino-Xano”, “Quimikolla” i “Tots a crits”.

— Tenim noves colles que ens han demanat entrar, cada vegada el nostre col·lectiu es fa més gran. Ens crida l’atenció la Colla “Latón” de l’Associació de Sordo-Muts de Castelló, tot i que fan poc de soroll han entrat amb molta vitalitat.

—Anem d’aniversaris. Si la colla “Polseguera” va celebrar ja el seu 25é aniversari, la colla de Dolçainers i tabaleters de Castelló ens està amanint uns actes per celebrar els 25 anys d’existència, sabem que el dissabte 22 d’abril hi haurà una trobada de dolçainers i tabaleters a la plaça de Les Aules.

— Més aniversaris. En l’actualitat la Gaiata 15 “Sequiol” està fent una mena d’actes pel seu 25é aniversari. Cal recordar que enguany hem fet la Trobada Veïnal de Dolçaina i Tabal i Concurs per Intèrprets Novells, al seu sector. El passat 17 de febrer estrenaren l’himne a la gaiata, amb lletra de Lluís Viciano i música d’Alejandro García. L’equip d’Elisabeth Brea està fent una tasca molt important per la festa.

— El passat 18 de febrer s’acabaren les presentacions de les Gaiates, han estat moltes les colles que han fet l’ofrena de la nostra Federació. Gràcies a les

La colla Latón de l’associació de Sord-muts ha sol·licitat l’adhesió a la FCC

XAFARDECOLLES

Urbàlia Rurana i la Romàntica del Saladar

Presenten:
De la festa, la vespra

Urbàlia Rurana actuarà a la plaça Major el dia 22 de març

colles: Xaloc, Dolçainers i Tabaleters de Castelló, El Mitget, Cebollí, La Granota, El Magre, Els Maneguetes, Cresol Vell i l'Escaqueig. Tots han deixat molt alt el nostre pavelló.

— Enguany, per festes de la Magdalena, en el VI Homenatge de Castelló a la Dolçaina i Tabal, que organitza la Colla "Xaloc", se'ls retrà homenatge a José Mª Illescas i Vicente Bacas "Xamberga". Totes les colles plegades interpretaran el pasdoble "La parella de dos" del cap de la colla de dolçainers i tabaleters del Grau, Ximo Fàbrega "farinetes".

— Ja estan a punt els campionats de Boli i Tennis Taula, esperem que tinguen molta bona participació.

— Mentrestant, al cau de la colla Pasparrís es va celebrant el campionat de Guinyot i se segueix jugant el campionat de futbol sala que organitza "Botifarra".

— Ens han contat que Herme està preparant una trobada festera

pel proper mes de maig, qui estigues interessat en treballar que es fiqui en contacte amb ell.

— La Federació Colles de Castelló, ha bressolat una iniciativa dels Cavallers Templers de fer una nit medieval al mes de setembre, commemorant la data de naixement de la nostra ciutat. Ja anirem informant, ens diuen que sols cal anar vestit de roba de l'època.

— Ens hem encomanat a la Verge de les Neus, per tal que ens deixi de neu per Magdalena, tots recordem el que ens va passar en el Sopar de Colles de 2005, ara bé, la lògica ens diu que ens informem amb Pepe Quereda.

— Per acabar, per Magdalena us aconsellem el concert de Urbàlia Rurana i la Romàntica del Saladar, el 22 de març, a partir de les 23:00 h, a la plaça Major, ens oferiran el seu espectacle "De la festa a la vespra".

XVII Edició del Campionat Mundial de Boli

Juanjo Trilles

INFORMACIÓ

II Torneig de Magdalena de Tennis de Taula 2006

ORGANITZADORS.

COLLA CAGARROS
JUNTA DE FESTES
FEDERACIÓ DE COLLES
CLUB TENNIS TAULA CASTELLÓ
PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

INSCRIPCIONS

Podran participar totes les persones relacionades amb el món de la festa (colles, gaiates, festes de carrer,...)

La inscripció serà de 3 euros per participant

Termini: fins el dijous 28 de febrer

Lloc: Cau de la colla Cagarròs o telèfon 670340998

PARTIDES

Les prèvies es jugaran el dia 11 de març al Pavelló Ciutat de Castelló pel matí

La final es jugarà el dissabte dia 25 de març al Pavelló de Grapa pel matí

TROFEUS

Hi haurà tres trofeus pels guanyadors i

Tots els participants rebran medalles per la seua participació

REGLES DE JOC

Es jugarà segons les regles de la Reial Federació Espanyola de Tennis de Taula

Deponent dels participants, les partides es jugaran per grups o individual

Les partides seran al millor de 5 jocs i cada joc serà al millor de 11 punts

Tots els participants es deuran dur les seues paletes

Projecte de Vocabulari Coller Digueu la vostra!

Però què és açò?

Ens diu l'Enciclopèdia que un vocabulari és: un recull exhaustiu de les ocurrències lexicals en un corpus determinat: un text, un autor, una època.

Tots sabem ben bé que és una colla: *Conjunt de persones aplegades deliberadament i lliurement.*

Aleshores, un **Vocabulari Coller**, serà un recull exhaustiu de les ocurrències lexicals de les colles, és a dir de tot allò que té a veure amb elles.

Però, què és una àguila? Tots ho sabem ben bé que és: *Nom donat a diversos ocells de rapinya de la família dels accipítrids.*

Nosaltres a la Federació Colles de Castelló tenim el nostre rapinyaire particular i, això sí, es diu **Toni Àguila**, doncs bé, a ell li tenim que agrair aquest Vocabulari Coller.

El projecte de Vocabulari Coller un nou repte per a la FCC Foto: J. Trilles

Hi ha d'altres vocabularis al món de la festa, com ara a *Les Falles* i a *Les Fogueres*, però nosaltres volem fer el nostre propi. Per tot això comptarem amb gent de lletra i lèxic.

Al pròxim número de la nostra revista, podrem gaudir de la introducció i de les primeres ocurrències, esperem que tots vosaltres podreu ampliar el nostre lèxic. La vostra aportació serà estudiada i si cal, inclosa en el **Vocabulari Coller**.

La Redacció

INFORMACIÓ

Actes Oficials de la Federació Colles de Castelló Festes de la Magdalena 2006

Divendres 17 de març, a partir de les 22:00 h
MUNTATGE DE CADAFALS al carrer Sant Roc.

Dissabte 18 de març, participació de les nostres colles i l'Escola de Dolçaina i Tabal de Castelló al **PREGÓ**.

Diumenge 19 de març, farem junts **LA ROMERIA DE LES CANYES i LA TORNÀ**.

Diumenge 19 de març, tots a animar a la **Desfilada de Gaia-tes**.

Dilluns 20 de març, els nostres **carros engalanats** desfilaran pels carrers de Castelló i l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal obrirà el **PREGÓ INFANTIL**.

Dilluns 20 de març, a partir de les 16:00 h **PUJADA AL FADRÍ**, organitzà la Colla "Pixaví".

Dilluns 20 de març, a les 21:30 h en la Pèrgola **SOPAR DE COLLES**.

Dimarts 21 de març, la Colla del Rei Barbut organitza el **CONCURS DE PAELLES INTER-COLLES**.

Dimecres 22 de març, a les 20:00 h a la plaça Major, primer -a partir de les 19:00 h- cercavila des de Maria Agustina, **V HOMENATGE DE LA DOLÇAINA I EL TABAL A**

CASTELLÓ, enguany rebrà l'homenatge **Jose Mª Illes i Vicente Bacas "Xamberga"**.

Dimecres 22 de març, a la plaça Major a les 23:00 h, **IV MOSTRA DE MÚSICA TRADICIONAL**, concert a càrrec de **URBÀLIA RURANA I LA ROMÀNTICA DEL SALADAR**.

La tornà de la Romeria un acte carregat de simbolisme i emoció Foto: J. Trilles

Dissabte 25 de març, a partir de les 12:00 h al pavelló de Grapa, final del **II CAMPIONAT DE TENNIS TAULA**, organitzat per la Colla Cagarròs.

Dissabte 25 de març, a partir de les 16:00 h des de la plaça Major, **OFRENA A LA MARE DE DÉU DEL LLEDÓ**.

Diumenge 26 de març, a partir de les 10:00 h al Parc de Ribalta final del

XVII CAMPIONAT MUNDIAL DE BOLI, organitzat per la Conlloga Matapoll.

Diumenge 26 de març, participació al **MAGDALENA VÍTOL**.

Nota:

Per qualsevol qüestió no dubteu a cridar-nos o consulteu la nostra pàgina web <http://federaciodecolles.com>

INFORMACIÓ

Convocatòria dels Premis Ciutat de Castelló 2006*

PREMI DE CIÈNCIES EXPERIMENTALS I TECNOLOGIA. XXIII EDICIÓ

Extensió mínima de 100 folis, en castellà o valencià indistintament.

Es presentaran per Quadruplicat exemplar

Període d'admissió: fins les 13,00 hores del dia 25 de gener de 2006

Premi únic de 9.000 €

PREMI DE LITERATURA INFANTIL IL·LUSTRADA *TOMBATOSSALS*. VII EDICIÓ.

Obra formada pel conjunt de text i il·lustració, en castellà o valencià indistintament,

dirigides a públic infantil (entre 4 i 8 anys)

Es presentaran Cinc còpies de la part literària. Cos no podrà excedir les 28 pàgines

Període d'admissió: fins les 13,00 hores del dia 2 de març de 2006

Premi: 6.000 € i la publicació de l'obra

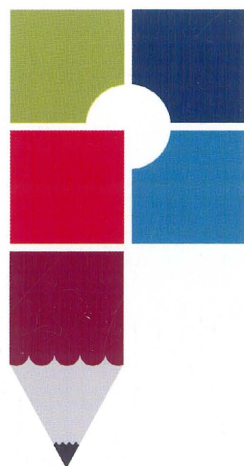
PREMI DE POESIA FLOR NATURAL. XVIII EDICIÓ

Treballs inèdits que no excedisquen els 70 versos, en castellà o valencià indistintament.

Es presentaran per Quadruplicat exemplar i una plica

Període d'admissió: fins les 13,00 hores del dia 20 de gener de 2006

Premi únic de 1.200 €

PREMIS
CIUTAT DE CASTELLÓ 2006

PREMIOS
CIUDAD DE CASTELLÓN 2006

PREMI NACIONAL DE PINTURA CIUTAT DE CASTELLÓ. XII EDICIÓ

Grandària entre bastidor núm. 15 i núm. 80, màxim, qualsevol tècnica pictòrica.

Període d'admissió: fins les 13,00 hores del dia 19 de febrer de 2006

Premi: 3.000 €

PREMI NACIONAL DE TEATRE CASTELLÓ A ESCENA. XII EDICIÓ.

Obres teatrals inèdites, sense límits d'extensió, en castellà o valencià indistintament

Es presentaran per Quadruplicat exemplar i una plica

Període d'admissió: fins el 5 de febrer de 2006

Premi: 2.400 € i la publicació de l'obra

Patrocina i organitza: **Excm. Ajuntament de Castelló de la Plana**

*L'edició complerta de les bases de la Convocatòria la podeu trobar a: www.ayuncas.es